

[Bomholt.]

løsheden, og ethvert Bidrag til Ophjælpning af Arbejde og Økonomi maa derfor hilses med Glæde og Tilfredshed. Jeg takker den højtærede Socialminister og den højtærede Minister for offentlige Arbejder for Gennemførelsen af Terphagevejen. Ligeledes takker jeg den højtærede Minister for offentlige Arbejder for den fremskyndede Bevilling til Stykgodspakhuset paa Esbjerg Havn.

Fanøbroen har været omtalt under Finanslovdebatten, og jeg udtaler mine bedste Ønsker om en forbedret Forbindelse mellem Fanø og Esbjerg i Lighed med den af Esbjerg Byraad fremsatte Plan. Jeg kunde ønske, at den rigtige Løsning blev fundet i første Omgang. En Bro vil medføre en Ændring i Fanø-Billedet. Vi har set, hvorledes Trafikken er gaaet op til Vejrs og Henne, hvorledes disse Kystbyer er blevet delvis omdannet. Der vil vokse en stærk Bebyggelse frem paa Fanø, overalt hvor Boliger med Rimelighed kan anbringes. Grundpriserne vil stige, formentlig med 50—100 pCt. Arealerne i Nærheden af Klitterne vil blive tæt bebyggede. Ogsaa Nordby vil faa Del i den forøgede Tilstrømning og Omsætning. Fanø har Mulighed for at blive Nordvesteuropas mest yndede Badested, og der er ingen Tvivl om, at et stigende Antal Mennesker vil faa Smag for Idyllen i Nordby. Ingen kan være i Tvivl om, at Virkeligheden saa nogenlunde vil komme til at svare til det, der her er skitseret.

Jeg maa dog sige, at jeg nærer nogen Bekymring for Resultaterne af de stærkt stigende Grundpriser og den stærke Bebyggelse. I Rindby vil Bebyggelsestætheden stige endnu i adskillige Aar, og Forholdene er dér saa planløse, at det i nogen Grad vil virke afskrækkende. Det forekommer mig, at Sogneraadene i Nordby og Sønderho i god Tid skulde fastlægge klare Bygningsvedtægter, afstikke Beboelseszoner og sørge for, at den fremtidige Udvikling kom til at følge fornuftige Linier.

Det er nødvendigt at bevare de centrale Naturværdier, det ubrudte, rene Strandperspektiv, men det er ogsaa nødvendigt at faa Skik paa Bebyggelsen i de tilgrænsende Klitærealer og at sikre den gode Tradition i selve Nordby og Sønderho. Økonomisk set vil Fanøbefolkningen staa sig ved at faa en Bro eller en bedre Forbindelse, men det maa erindres, at paa deres Ø er det Naturskønhederne, Naturværdierne, der er Basis for de økonomiske Værdier, og de maa være interesserede i at sikre Naturværdierne.

Hvis ikke det sker, vil Fanø meget let komme til at ligne en Losseplads, og hvad der vindes i Øjeblikket, vil muligvis gaa tabt for Fremtiden.

Jeg har tænkt mig at fremsætte nogle Bemærkninger vedrørende Skolespørgsmaalet. Folkeskolen befinder sig jo i Øjeblikket i en frodig Udvikling. Vi har i de senere Aar, fra 1930 og fremefter, gennemført en særdeles omfattende Lovgivning, men der er endnu adskillige Mangler at pege paa, og jeg kunde tænke mig at nævne et Par af disse.

For det første Spørgsmaalet vedrørende Forældreraadene. Vi ønsker det bedst mulige Samarbejde mellem Skole og Hjem, og jeg tror, at vi var mange her i dette høje Ting, der saa med en vis Fortrøstning paa Udformning af Forældreraadslovgivningen i Loven vedrørende Folkeskolens Styrelse. I 1934 valgtes der 134 Forældreraad ved i alt 197 Købstadskoler. Vi havde 3 669 Skoler paa Landet, og deraf fik de 1 160 Forældreraad, men ved det Valg, der har fundet Sted nu i Aar, vil jeg tro, at ca. Halvdelen af disse Forældreraad er faldet igen, idet der ikke har været en tilstrækkelig stor Forældrereds i Henhold til Lovens Bestemmelser til at opretholde Forældreraadene.

Spørgsmaalet er da, om vi kan foretage os et eller andet, der bedrer Situationen, saaledes at Forældreraadene faar mere Medvind i den Tid, der kommer, og det vilde jeg tro, vi kunde. Der bør efter min Mening være den nemmest mulige Adgang til Oprettelse af Forældreraad. Jeg ved meget vel, at der ved ministerielle Cirkulærer er gennemført visse Hensigtsmæssighedsbestemmelser til Hjælp for Forældrene, men jeg er tilbøjelig til at tro, at man kan naa endnu et Skridt videre i den Retning. Dernæst bør der være Adgang til Fredsvalg, det vil sige Valg uden Afstemning, og i Tilfælde af Afstemning bør de nuværende Minimumstal for Stemmeafgivning enten stryges eller vedføjes en Dispensationsbestemmelse.

I en Anordning af 1917 indførtes der Skolenævn ved de højere Almenskoler, og i denne Anordning hedder det — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere —:

„Til gyldigt Valg udkræves, at over Halvdelen af de valgberettigede Hjem har deltaget i Afstemningen.“

Allerede efter faa Maaneders Forløb viste det sig, at denne Anordning var utilstrækkelig, og ved en ny kongelig Anordning af 11. November 1918 blev der givet Ad-